

Bilag.

Ovencævnte Skrivelse fra Justitsministeren af 10de April 1897 er saalydende:

I Skrivelse af 30te f. M. har det ærede Udvalg forespurgt, om der oftere maatte indkomme Klager til Justitsministeriet over Testamentssekretorer's Behandling af Dødsboer, samt i hvilket gennemsnitligt Omfang, og om hvilke Forholdsregler Ministeriet da i saa Fald i Henhold til Lovgivning og Praxis maatte finde sig besøjet til at anvende over for Eksekutorerne til Afhjælpning af saadanne Klager. — Udvalget har derhos forespurgt, hvilke de nugældende Rettsregler og administrative Instruktser vedrørende Dødsboehandling ved *executores testamenti* ere.

Foranlediget heraf skal man til behagelig Efterretning meddele, at en Paa-visning af, hvor mange Klager der i Aarenes Løb ere indkomne til Ministeriet over Testamentssekretorer's Behandling, vilde udkræve et meget omfattende Arbejde, der saa meget mindre vilde staa i rimeligt Forhold til Udbyttet, som der af flere Grunde ikke i Antallet af saadanne Klager vilde kunne findes nogen Maalestof for Trangen til Bestemmelser som de i Lovforslaget indeholdte. Paa den ene Side vilde man nemlig under Antallet af saadanne Klager finde nogle Tilfælde, for hvilke den bestaaende Lovgivning, navnlig Stiftelovens § 89, frembyder tilstrækkelige Retsmidler, Tilfælde, som formenes at være uden Interesse for Behandlingen af Lovforslaget, der alene tilsigter at afhjælpe Mangler ved den bestaaende Lovgivning. — Paa den anden Side vilde det være uberettiget at slutte, at der kun i de Tilfælde, der ere gjorte til Genstand for skriftlig Klage til Ministeriet, er følt Savn af Bestemmelser som de foreslaaede; thi dels er et ikke ubetydeligt Antal af Bepværinger mundtlig forebragte Ministeriet, uden at yderligere Skridt ere foretagne; fordi Ministeriet maatte erklære sig ude af Stand til paa Grundlag af den bestaaende Retstilstand at raade Bod paa det paalagede Forhold, og dels er utvivlsomt i mange Tilfælde Henvendelse til Ministeriet netop undladt, fordi det vidstes, at der intet vilde kunne opnaas ved en saadan, jfr. i saa Henseende f. Eks. det i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger Pag. 6—7 anførte.

Det vil allerede af det anførte fremgaa, at de Forholdsregler, der have staaet til Ministeriets Raadighed, have været saa. — Næst at bringe i Erindring, at det ikke er ubekendt, at der har foreligget Tilfælde, hvor Eksekutorer enten i levende Live eller ved deres Død ere befundne insolvente, skal man tilføje, at Ministeriet i et af de i de senere Aar foreliggende Tilfælde fandt Foje til at paahvde Indledelse af kriminel Undersøgelse, hvilket Skridt havde til Følge, at den paagældende Eksekutor opfyldte sine Forpligtelser. I et enkelt Tilfælde er Ministeriet — med fuld Bevidsthed om dets tvivlsomme Hjemmel herfor — freedet til at paalægge vedkommende Eksekutor Tvangsmulter til Fremtvungelse af de ham paahvilende Pligter, hvilket heldigvis havde Efterkommelse af disse til Følge. Men at Ministeriet vanffeligst kan gribe til dette Middel, er en Selvfølge. Og Ministeriet vil derfor som Regel være henvisst til at lade selv en utvivlsom Pligtforsømmelse fra Eksekutors Side hengaa upaataalt, idet man ikke ser sig i Stand til at anvise vedkommende Myndighed noget Middel til Forpligtelsens Fremtvungelse, saaledes ogsaa i en Ministeriet for Tiden foreliggende Sag, i hvilken Eksekutor trods gentagne Opfordringer har vægret sig ved at fremkomme med Boets Raskbog.

Med Hensyn til det af Udvalget fremsatte Spørgsmaal om, hvilke de gældende Rettsregler ere vedrørende Eksekutorers Dødsboehandling, kan man ganske henvise til Fremstillingen af det nævnte Emne i Professor F. H. Deunkers Werk om den danske Stiftetret (1885) Pag. 710—25, hvor de Emnet vedrørende Rettsregler ere angivne.

R u m p.

B. Krarup.